

till ett helt. *B. l6f, blommor till en krans. B. halm, s6d i k6rfvar. B. ris i knippor. B. bjelkar*, hopfoga flera bjelkar till en v6gg. Har 6fven det samf6hta hela, som s6lunda uppkommer, till objekt, t. ex.: *B. en krans*, hops6tta blommorna eller l6fven, hvaraf kransen bildas. *B. n6t*, hopknypna maskorna, hvaraf n6tet utg6res. *B. k6rfvar*, medelst halmband hopf6sta s6d till k6rfvar. *B. qvastar*, sammanfoga risqvistar till qvastar. Neutralt s6ges stundom *B. p6*, t. ex. *b. p6 en krans, p6 n6t*, o. s. v. *B. p6*, binda fortare. *B. ih6p*, se *Hopbinda*. — *Syn.* Hopbinda, Sammanbinda. — *e)* Omlinda och tillknypa. Brukas i denna bem. alltid med preposition. *B. ett kl6de f6r 6gonen. B. en halsduk om halsen, ett sk6rp om lifvet. B. ett f6rkl6de om sig.* — *B. f6r*, se *F6rbinda* (f6r--). *B. i'n, kring, 6m, p6, t'ill, 6t, 6fver*, se *Inbinda, Kringbinda, Ombinda*, &c. — *f)* Sammanfoga s6rskilda f6rem6l genom n6got 6mne, som f6renar sig med beggdera. *B. stenar genom murbruk.* — *g)* (i musik) *B. noter*, genom b6gstreck upp6fver noter antyda, att de b6ra utf6ras i ett str6kdrag, i en oafbruten bl6sning p6 ett bl6sinstrument, eller sjungas i ett anddrag utan uppeh6ll emellan; 6f. v. p6 detta s6tt sammanfoga toner i en oafbruten ljudf6lj, s6 att de f6rsm6lta i hvarandra. — *h)* (i br6dspel) *B. bricker*, till en blott bricka s6tta en annan p6 en och samma tunga, hvarigenom *Band* formeras, d6 de ej kunna sl6s. — *i)* (f6kt.) *B. motst6ndarens klinga*, med 6fra (starka) delen af sin egen klinga trycka den nedre (svaga) delen af motst6ndarens 6t sidan och l6ta denna r6relse 6tf6ljas af en st6t. — *k)* (kem.) *V6rme bindes* i en flytande kropp, n6r det s6 intimt dermed f6renas, att det deraf utg6r en v6sendtlig best6ndsdel, utan hvilken den ej skulle kunna vara flytande, och utan att det r6jes p6 termometern eller af v6r k6nsel. — *2)* (fig.) *a)* F6rbinda, f6rpligta. *Denna akt b-der alla dem, som undertecknat den. F6rbinda* brukas oftare. — *b)* L6gga band p6, h6lla i tv6ng, ber6fva frihet eller ledighet. *Denna systla b-der mig s6 mycket, att jag s6llan har n6gon ledighet.* — *c)* 6fverbevisa om brott, o. s. v. *B. till ett brott. Han 6r bunden till f6rf6lskningsbrott*, 6fverbevisad derom, f6rvunnen dertill. — *B. sig*, v. r. (fig.) *a)* F6sta sig genom band af pligt eller 6fverenskommelse; f6rbinda sig, f6rpligta sig. *B. sig genom 6d, l6fte, kontrakt, gifterm6l. B. sig vid n6gon*, med n6gon ing6 s6dan f6rbindelse, som pligt eller omst6ndigheter f6rbjuda en att bryta. *B. sig till n6got*, f6rbinda sig till. — *b)* *B. sig vid, l6ta b. sig af*, underkasta sig. *Denne poet b-der sig ej vid n6gra reglor. Ej l6ta b. sig af vanan.*

BINDAL, bi'nd-al, m. 3. (t. *Bindahle*) Ett slags syn6l, som begagnas af sadelmakare att f6ra in remmen, n6r man skall sticka om.

BINDANDE, n. 4. Handlingen, d6 man binder. — *Adj.* 1. 1) F6rbindande, f6rpligtande. *En b. 6fverenskommelse. Ett b. l6fte.* — 2) Oveders6gligt bevisande, 6fvertygande, 6fverbevisande. *B. sk6l, bevis.* — *Adv.* P6 ett 6fvertygande, 6fverbevisande s6tt. *Bevisa klart och b.*

BINDARE, m. 3. 1) En, som p6 6kern vid s6desbergning binder den afskurna s6den till k6rfvar. — 2) (byggn.k.) Se *Bindbjelke, Bindningsl6kt, Bindningssparre* och *Bindsten*.

BINDBJELKE, m. 2. pl. — *bjelkar*. Bjelke, som i en byggnad tj6nar till att fast sammanh6lla andra.

BINDEBIORD, n. 3. Se *Konjunktion*.

BINDEL, m. 2. pl. *bindlar*. Bredt band, sydt af tyg, l6der o. s. v., hvarmed n6got omvecklas, antingen till prydnad, till skydd f6r yttre luften, eller f6r att kring en sjuk lem qvarh6lla p6lagda l6kemedel. *Hafva en b. kring hufvudet, 6fver 6gonen, om armen. Bindlarne till en linda. P6s6tta, omknypa, omlinda, uppknypa, 6staga en b. Taga b-n af ett s6r.* (Fig.) G6 med *b. f6r 6gonen*, icke veta, hvad man g6r.

BINDENYCKEL, m. 2. pl. — *nycklar*. (teol.) *Binde- och L6senyckeln*, presterskapets makt att, s6som Christi tj6nare, f6rkunna de botf6rdige syndernas f6rl6telse och ifr6n kyrkans gemenskap utsluta de obotf6rdiga.

BINDEORD, se *Bindord*.

BINDF6RDIG, a. 2. (fig.) S6ges, merendels sk6mtvis, om en person, som 6r s6 of6rnuftig eller v6ldsamt till sinnes, att man anser honom b6ra bindas och h6llas f6ngslig, s6som man g6r med vansinniga.

BINDGARN, n. 3. Snodt garn att binda med, segelgarn.

BINDLINA, f. 1. Ben6mning p6 de linor, hvarigenom pontonerna i en pontonbrygga sammanh6llas.

BINDM6SSA, f. 1. Fram6fver pannan urringad sl6t m6ssa af utsydt sidentyg, som f6rr brukades af fruntimmer, tillh6rande de h6gre st6nden, men nu endast af de l6gre klasserna, och 6fven detta s6llsynt. 6r merendels 6tf6ljd af en rynkad och st6rkt spets, som s6ttes derunder fram till 6fver pannan och kallas *Stycke*; se d. o. 4.

BINDNING, f. 2. Se *Bindande*.

BINDNINGSBJELKE, m. 2. pl. — *bjelkar*. Se *Bindbjelke*.

BINDNINGSGARN, n. 3. Se *Bindgarn*.

BINDNINGSL6KT, m. 3. L6kt, som i en byggnad tj6nar till styrka f6r bjelkar, sparrar eller andra l6kter.

BINDNINGSSPARR, m. 2. pl. — *sparrar*. Sparre, som i en byggnad tj6nar till styrka f6r bjelkar eller andra sparrar.

BINDNYCKEL, se *Bindenyckel*.

BINDN6L, f. 2. Ett slags gr6fre n6l af n6got h6rdt och fint tr6slag, inuti med ett 6fl6ngt h6l och en deri utl6pande liten tunga, omkring hvilken garnet, hvaraf n6tet bindes, 6r vr6dd.

BINDORD, n. 3. (gram.) 1) Ord, som i satser sammanbinder andra. — 2) Se *Konjunktion*.

BINDREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem att binda med.

BINDSENA, f. 1. (anat.) Ligament, som vid 6ndan af en muskel f6renar den med andra, eller med ben och leder.

BINDSIRAT, m. 3. (byggn.k.) Sirat vid f6rbindningen af vissa byggnadspartier.

BINDSLE, n. 4. (i folkspr6ket) S6ges om allt hvad som tj6nar att binda med.

BINDSTEN, m. 2. 1) (byggn.k.) Sten, som g6r tv6rs igenom en mur och tj6nar till styrka f6r de andra. — 2) St6rre sten i en gatl6gning, hvilken tj6nar till fasthet och fyllnad f6r andra.

BINDSTYCKE, n. 4. Hvarje s6rskilt del af en sammansatt gjutform.

BINDSTRECK, n. 3. (i skrift och tryck) Litet streck, som f6renar s6rskilta ord till ett, t. ex.; *Krono-befallningsman, Ref-orm* (till skillnad ifr6n Reform), eller och begagnas f6r att sammanbinda olika stafvelser af ett och samma ord, d6 de, vid 6fverg6ngen ifr6n en rad till en annan, m6ste skiljas 6t.